

All in na prstoch jednej ruky

Po dnešku už ostáva urobiť iba posledný krok do cieľa TdP 2017. Samozrejme ten krok myslím iba obrazne, pretože tých krokov bude vo finále podstatne viac a vôbec nebudú jednoduché. No to nebolo ani 13 predchádzajúcich, takže som si istý, že pre tých, čo idú stále bez vynechania, to bude len čerešnička na torte :). Počet stopercentných sa po dnešnej etape zmenšil na toľko, že ich je možné spočítať na prstoch jednej ruky. Aj to dokazuje, aké náročné je absolvovať celú TdP bez vynechania. Zo sedemdesiatich štyroch sa to zatiaľ darí iba piatim nezlomným. Držím vám palce, aby vám to vydržalo aj po finále a mohli ste tak s radosťou osláviť splnenie svojho neľahkého cieľa.

Jomi uchmatol už druhú etapu

Po pekelnom týždni, ktorý už máme dávno za sebou, čakala na účastníkov TdP druhá náročná výzva v podaní náročného víkend. V piatok večer sme totiž absolvovali Butkov a v nedeľu na nás čakal slnkom zaliaty beh na Makytu. Boli sme zvedaví, ako takýto náročný dvojboj zamáva poradím. Predsa len tie zbehy na Butkove poriadne vyklepali všetkým nohy a zregenerovať za jeden krásny deň, keď sa nikomu nechce sedieť doma, to nie je len tak. Asi najviac rozbil Butkov Peťa Pastoreka, ktorý mal vraj tak zdevastované lýtka, že si ani netrúfal etapu absolvovať v pelotóne a tak vyštartoval ešte pred štartom mužskej kategórie. Ženskú kategóriu reprezentovali štyri účastníčky. Nezlomné duo Gabika a Janka z Bootcamp girls Dulov, Daniela Reksová a Katka Bednárová, ktorú súdiac podľa posledných etáp, TdP tiež celkom chytila :). Etapu samozrejme ovládla Daniela pred Gabikou a Jankou. Zemiaková pozícia dnes ostala Katke. Víťazom bol každý, kto to dnes v tom teple zvládol.

V mužskej kategórii chýbal Kamzík, ktorý už ladí formu v Súľove na finále a tak sa mali o víťazstvo pobiť Lukáš s Jomim. Po štarte to bola klasika, Jomi na čelo s Lukášom a zvyšok za nimi. Prvé metre vedú do prudkého stúpania, ktoré je dosť dlhé, najskôr v tieni, no po nabratí výšky sa prechádza na lúky a tu už vstupuje do hry aj slnko, ktoré rovnako ako stúpanie vysávalo z bežcov energiu. Teda až na Mina, toho to práve dobíjalo :). Prvých 20 minút sa takmer nepretržite stúpalo. Na čele bežala spolu bok po boku dvojica Lukáš a Jomi. Z tretieho miesta to kontroloval Jaro Semančík a za ním dvojica Joko a Majo Hudec.

Inak Majo Hudec dnes urobil na všetkých obrovský dojem, keď dal prednosť TdP pred slovenským pohárom v TN. Ako sám povedal, rozhodoval sa srdcom a Tour mu prirástla k srdcu, čo je pre nás obrovský kompliment. Za Majom bežal Peťo Bielik, ktorého sa snažil držať Kamzíkov dvojník Fero Hrtánek :). Fero mal dnes podstatne lepší deň ako v piatok, kde sa trápil. Na Fera sa snažil dotiahnuť Mino, no Butkov sa na ňom tiež trochu podpísal a Fero sa mu stále vzdáľoval. Neskôr nabral profil behavý charakter, hore – dole a jednotlivci sa začali strácať z dohľadu. Na záver čakala na bežcov prudká stena, ktorá končila asi 20 metrov pred cieľom. V závere mal najviac síl Jozef Mitala, ktorý ovládol etapu v čase 38 a niečo, pred Lukášom. Lukáš bol včera bežať nejaký beh s Kamzíkom, takže nemal už príliš veľa energie na rozdávanie. Na tretie miesto sa prepracoval Joko, ktorý zhodil v behu tričko, čo som u neho videl po prvý krát, no evidentne mu to chladenie pomohlo :). Jozef Mitala tak definitívne potvrdil svoje tretie miesto v celkovom poradí a už sa oň môže pripraviť iba sám, že by z nejakého dôvodu neprišiel na finále. Ďalšie poradie neviem, pretože v čase písania reportu ešte nemám výsledky. No viem, že po prvý raz v TdP 2017 sa do top ten prepracoval Miro Letko, takže gratulujem. Zaujímavý bol aj návrat späť na štart. Niektorí si nezapamätali cestu a tak si urobili neplánovaný výlet po slovensko – českom pohraničí :). Jano Gabriš došiel taký vyčerpaný, že od krčmárky pýtal soľ, lebo už mu hrozil kolaps. V krčme sa nám prihodila veľká nepríjemnosť. Došiel sud s pivom a bolo treba naraziť nový. Nezávidel som krčmárke, ktorá musela znášať tie vyprahnuté a nedočkavé pohľady, že kedy už konečne bude to pivo :). To čakanie na pivo mi prišlo ťažšie ako samotný beh :). Nakoniec ale všetko dobre dopadlo a smäd bol uhasený. K etape poviem toľko, že pekná behavá. Dlhá a teda aj náročná. Pripomínalo mi to beh na Vršatec. Jediné, čo mi chýbalo, bol výhľad, ktorý by v takomto počasí bol super, no neviem. Či sa táto etapa bude behať ďalej sa bude rozhodovať po novom roku, keď sa bude zostavovať termínovka. Ja som bol spokojný, Miro Žbánek urobil pekný cieľ, trať bola preznačená. V cieľi bola voda, takže nemám čo tejto etape vytknúť. Video opäť neponúknem, pretože už šetrím zábery do videa z celej TdP 2017, čo bude môj zatiaľ najväčší projekt. Ale vyhlásenie určite sfilmujem.

Najlepšie nakoniec

Kľudne by sa dalo povedať aj najťažšie nakoniec. Finálová etapa cez hrad na Roháč, to je v skutku poriadna výzva a štatút finálovej etapy má právom. Táto etapa má v sebe všetko, ťažké prudké stúpania, prudké rýchle zbehy, lezenie po rebríkoch, lezenie po skalách, pekné behavé pasáže a nakoniec odmena v podaní najkrajšieho výhľadu v celých Súľovských skalách. Prvá polovica trate zahŕňa komerčné a najviac navštevované miesto v celom Súľove a to sú ruiny Súľovského hradu, cez ktoré budeme prebiehať. Táto časť je veľmi prudká so skalami a rebríkmi. Výhodou tu sú skúsenosti, pretože sa tu dá ľahko prepáliť tempo, no neradno tu aj moc vyčkávať, pretože sa tu pohybuje veľa turistov a ľahko sa vám môže stať, že sa za nejakým na rebríku zaseknete. Z hradu je to technický zbeh so zábradliami a treba sa dobre pozerať pod nohy. Druhá polovica už nie je technická, no stále veľmi ťažká, pretože sa tu striedajú veľmi prudké úseky s behavými, čo znamená neustále zmeny tempa. A presne na toto je od prírody adaptovaný Kamzík Súľovský, ktorý tu vyrastal. V cieľovom stúpaní na Roháč bude rozhodovať už spomínané rozloženie síl. Roháč je obyčajný kopec v lese a nie je z neho výhľad. No kúsok od Roháča sa nachádza skala, z ktorej je famózný výhľad na celý Súľov. Kto nebol na tejto skale, ten akoby v Súľove ani nebol. Veľmi si prajem, aby nám vyšlo počasie ako minulý rok, aby si všetci čo sa prídu vytrápiť, vychutnali práve tento nádherný pohľad. Teraz si asi hovoríte, ten ale riadne preháňa :). No možno vás presvedčí video, ktoré som robil minulý rok.

<https://www.youtube.com/watch?v=3NF1stGGerM>

Po návrate naspäť do dediny sa presunieme do už spomínanej koliby, kde bude prebiehať

vyhodnotenie tých najlepších v 10. ročníku Tour de Považie. Všetko bude prebiehať v uvoľnenom duchu a nehrozia žiadne formality, všetko bude čistá improvizácia :). Minule sme to robili na chate a tak som zvedavý, aké to bude premiérovo na kolibe. Koho by zaujímalo ako to prebiehalo v minulom roku, tak tu je video

<https://www.youtube.com/watch?v=Q9SQ7ooFni4&t=424s>

Pozvaný ste všetci, nie sme ničím limitovaný, takže čím viac nás bude, tým lepšie. Ak by chcel niekto zobrať aj rodinu, nie je žiadny problém. Držte palce počasiu a vidíme sa na štarte finále Tour de Považie 2017.